

Ταυτότητα καί ταυτότητες

Τό πρόβλημα τῶν ἠλεκτρονικῶν ταυτοτήτων ἔγκειται στό γεγονός ὅτι ὁ κάτοχος τους δέν θά γνωρίζη τίποτε γιά τό περιεχόμενό τους, δηλαδή θά κυκλοφοροῦμε μέ ἕναν ἠλεκτρονικό φάκελλο στήν τσέπη μας, τόν ὁποῖο δέν θά μπορῆ νά διαβάσῃ ὁποῖος τό ἐπιθυμεῖ, θά ὑπάρχη δυνατότητα νά εἰσέρχονται πληροφορίες ἀπό τόν κάθε ἐπιτήδειο, καθῶς ἐπίσης μπορεῖ νά γίνε-ται καί ἀλλοίωση τῶν πληροφοριῶν, χωρίς νά τό γνωρίζῃ ὁ κάτοχος τῆς ταυτότητος. Πρόκειται πράγματι γιά μιᾶ ἀπειλή. Καί, βεβαίως, ὡς Χριστιανοί, καί μάλιστα ὅταν ἔχουμε ἐνοποιημένο τόν ἐσωτερικό κόσμο, δέν πρέπει νά φοβόμαστε, ἀλλά ἀφ' ἑνός μὲν δέν μπορούμε νά δεχθοῦμε ἀδιαμαρτύρητα τέτοιες ἀπειλητικές καί ἀντισυνταγματικές νοοτροπίες, πού στρέφονται ἐναντίον τῆς ἐλευθερίας μας, γιατί τότε μέ τήν παθητικότητά μας γινόμαστε αἷτιοι γιά τήν ἐπικράτηση μιᾶς παγκόσμιας δικτατορίας. Ἄφ' ἑτέρου δέ ἡ Ἐκκλησία ἂν δέν μπορῆ νά ἀλλάξῃ τούς θεσμούς καί τίς κοινωνίες καί νά τίς κἀνη ἐλεύθερες πού νά ἐμπνέωνται ἀπό τόν ἀποκαλυπτικό λόγο, τοῦλάχιστον πρέπει νά διασώζῃ καί νά προστατεύῃ τίς ἐλευθερίες τῶν πιστῶν Χριστιανῶν της, οἱ ὁποῖοι δέν εἶναι διατεθειμένοι νά ὑποστοῦν ποικίλες προσωπικές, οἰκογενειακές καί κοινωνικές ταλαιπωρίες. Ἄν τελικά ἐπιβληθῇ αὐτό τό καθεστῶς θά τό ἀντιμετωπίσουμε μέ πνεῦμα μαρτυρίας καί μαρτυρίου, ἀλλά δέν μπορούμε ἀπό μόνοι μας νά προκαλοῦμε τό μαρτύριο.

Ἐπίσης, βρίσκω αὐτήν τήν στιγμή τήν εὐκαιρία νά τονίσω ὅτι εἶναι ἀρκετά ὑποκριτικό τό γεγονός ὅτι ἀπό τήν μιᾶ μεριά ἡ Πολιτεία, μέ τήν πρόφαση ὅτι ἐνδιαφέρεται γιά τόν σεβασμό τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας τῶν πολιτῶν, διαγράφει τό θρήσκευμα ἀπό τίς ταυτότητες. Ἀπό τήν ἄλλη ὅμως μεριά μέ τήν εἰσαγωγή τῶν διαφόρων μορφῶν ἠλεκτρονικῶν ταυτοτήτων ἔχει τήν δυνατότητα νά φακελλῶνῃ πλήρως τούς ἀνθρώπους καί

ακόμη χειρότερα δίνει την δυνατότητα να γίνεται διασυνοριακή ροή αυτών των πληροφοριών, που αφορούν τα ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα των πολιτών, που αναφέρονται σε όλα τα θέματα της προσωπικής, οικογενειακής και κοινωνικής τους συμπεριφοράς.

*Ιστορική εξέλιξη του θέματος της αναγραφής του θρησκευματος
στά δελτία των ταυτοτήτων*

* * *

Ἡ ὄλη συζήτηση γύρω ἀπό τό θέμα τῆς ἀναγραφῆς τοῦ θρησκευματος στά δελτία τῶν νέων ταυτοτήτων ἔφερε στό φῶς τήν ὑπαρξη δύο κόσμων καί δύο νοοτροπιῶν, ἤτοι τοῦ κόσμου τῆς Ὁρθοδόξου Παραδόσεως καί τοῦ κόσμου τῆς λεγομένης δυτικῆς παραδόσεως. Οὐσιαστικά ἐμφανίζεται σήμερα μιᾶ νέα νοοτροπία πού ὀνομάζεται Νέα Τάξη Πραγμάτων καί δημιουργεῖ προβλήματα μέ τίς παλαιές ὑπάρχουσες καταστάσεις. Πρόκειται γιά μιᾶ σύγκρουση πού παρατηρεῖται ὄχι μόνον στήν χώρα μας, ἀλλά καί σέ ἄλλες χῶρες τῆς Εὐρώπης, ἀκόμη καί σέ αὐτήν τήν Ἀμερική, ὅπου γίνεται λόγος γιά σύγκρουση τῶν πολιτισμῶν. Ὅποτε, ἡ συζήτηση αὐτή ἔδειξε τά ὑπόγεια αὐτά ρεύματα καί αὐτό τό θεωρῶ μιᾶ πνευματική ὑγεία. Ἄλλωστε ὁ ὑψηλός πυρετός φανερώνει τήν ὑγεία τοῦ σώματος, ἀφοῦ τότε τό σῶμα ἔχει τήν δυνατότητα νά ἀντιδράσῃ στίς ἰώσεις. Καί θά ἦταν πολύ ἐπικίνδυνο ἂν δέν ὑπῆρχε αὐτή ἡ ἀντίδραση, γιατί θά ἔδειχνε ὅτι δέν λειτουργοῦν σωστά τά πολιτιστικά ἀντανεκλαστικά τοῦ Γένους μας καί τό πνευματικό DNA τῆς Πατρίδος μας.

Ἐνημέρωση ἐπί τῆς πορείας τοῦ θέματος τῶν ταυτοτήτων

* * *

Καί τό ἐρώτημα εἶναι σαφές: Μήπως τό ὅτι ἡ Πολιτεία δέν δέχθηκε τόν διάλογο ἦταν γιατί ἤθελε νά προχωρήσῃ τό ἡλε-

κτρονικό φακέλλωμα, οί ηλεκτρονικές ταυτότητες πού κυρίως άπασχολοῦν τόν χριστιανικό καί δημοκρατικό λαό; Μήπως ή άποψη ότι ή έκδοση τῶν ταυτοτήτων εἶναι άποκλειστική άρμοδιότητα τῆς Πολιτείας χωρίς νά έρωτῶνται ή Έκκλησία καί άλλοι φορεῖς, συνδέεται μέ τά προγράμματα καί τίς προθέσεις τῆς Πολιτείας νά προχωρήσει στην καθιέρωση ηλεκτρονικῶν ταυτοτήτων, χωρίς νά συζητησει τό θέμα μέ άλλους φορεῖς, όποτε καταλήγουμε σέ μιá ύποδούλωση τοῦ λαοῦ; Μήπως ή προβολή τοῦ θέματος τοῦ θρησκευματος ἦταν άποπροσανατολιστικός τρόπος για νά άποφευχθῆ ή συζήτηση για τίς ηλεκτρονικές ταυτότητες;

Νομίζω ότι αὐτά εἶναι σοβαρά έρωτήματα, τά όποια πρέπει όπωσδήποτε νά άπαντηθοῦν από τήν Πολιτεία

Σημειώματα-σχολιασμοί

* * *

Μαζί μέ τήν προσπάθεια πού καταβάλλουμε αὐτόν τόν καιρό για τήν διατήρηση τῆς ιδιαιτερότητος τῆς Όρθοδόξου Παραδόσεως, καί τήν άποφυγή τοῦ εκκλησιαστικοῦ άποχρωματισμοῦ τῆς κοινωνίας μας πρέπει νά καταβάλλουμε μεγαλύτερη προσπάθεια για τήν διαφύλαξη ή επανέυρεση τῆς εκκλησιαστικῆς μας ταυτότητος. Αὐτό σημαίνει ότι πρέπει νά καταλάβουμε, Κληρικοί καί λαϊκοί, ποιός εἶναι ό προορισμός μας ως Χριστιανῶν, ποιά εἶναι ή άποστολή μας, σέ ποιά πνευματική κατάσταση βρισκόμαστε καί τί πρέπει νά κάνουμε για νά επιτύχουμε τήν άγιότητα, καί νά μεθέξουμε τῆς θεοποιου ένεργείας τοῦ Θεοῦ. Πρό παντός χρειάζεται άγώνας για νά μη άποδευμεθοῦμε από τήν όρθόδοξη άποκαλυπτική θεολογία καί τήν ήσυχαστική - νηπτική παράδοση πού συνιστοῦν τήν πραγματική εκκλησιολογία.

Μέ αὐτήν τήν προοπτική πρέπει νά άγωνιζόμαστε για νά βροῦμε τήν χαμένη μας ταυτότητα καί νά έγγράψουμε τήν

ὀρθόδοξη ιδιότητά μας μέσα στήν καρδιά ἐν Πνεύματι ἁΓίῳ,
πράγμα τό ὁποῖο θά ἀλλοιώσῃ ὅλη τήν ὑπαρξή μας.

Ὁκτώβριος 2000

Ἡ ταυτότητα τῆς Ἐκκλησίας